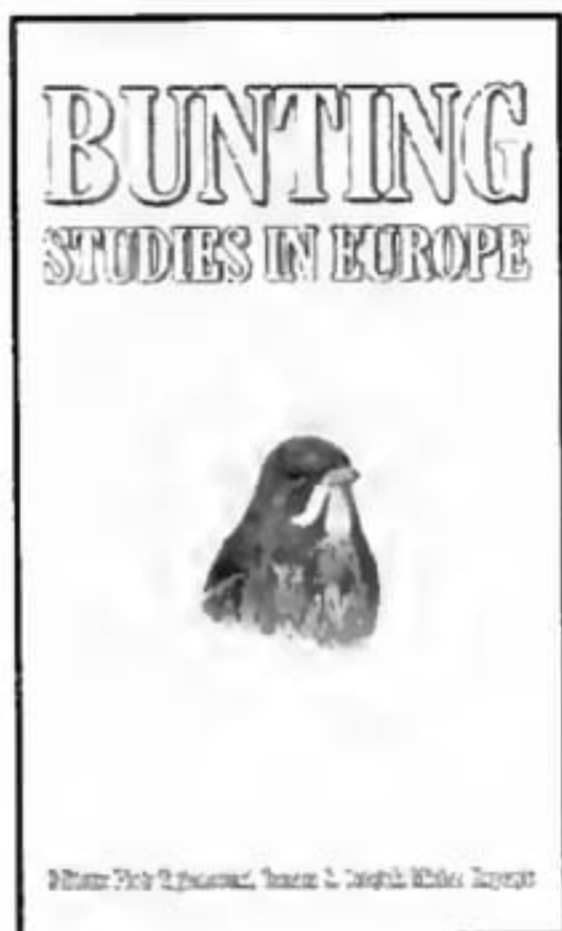

Книга за европейските овесарки

Златозар БОЕВ

TRYJANOWSKI, P., T. OSIEJUK, M. KUPCZYK (eds) 2001. Bunting Studies in Europe. Poznań, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, 1-127.

Четирирога овесарки (*Plectrophenax*, *Calcarius*, *Emberiza* и *Miliaria*) в съвременната авифауна на Европа са представени с общо 17 вида - една твърде малка част от общия обем на семейството в света. Днес се смята, че Emberizidae наброява най-малко 315 вида, от които 286 съвременни и 36 фосилни. Заедно с танагрите (*Thraupinae*), хавайските цветарници (*Drepaniinae*), кардиналите (*Cardinaliinae*), лястовичовите танагри (*Tersininae*) и плюшоглавите чинки (*Catamblyrhinchinae*), които все още много орнитолози продължават да отнасят към Овесарковите, семейството наброява 552 рецентни вида от 136 рога. С това безспорно Emberizidae е най-многобройното семейство не само сред врабчоподобните, но и въобще в целия клас, включващо 5.7 % от всички съвременни птици. До неотдавна Овесарковите бяха разглеждани като подсемейство на сем. Чинкови (*Fringillidae*), с които имат много сходни белези, но се отличават главно по морфологията на клюна и небцето.

У нас се разпространени 13 вида овесарки от 4-те споменати рога. Осем вида гнездят в пределите на страната. От тях най-рядка е пепелявата овесарка (*E. caesia*), разпространена в най-южните части на България.

Това е първата книга за европейските овесарки (сем. Emberizidae) в Европа и безспорно, тя ще заеме своето достойно място сред орнитологичната книжнина на Стария континент. Появата ѝ е резултат от проведения от 1 до 4 юни 2000 г. в Екологичната станция на Университета "Адам Мицкевич" край Познан (Полша) Трети международен симпозиум, предварително заявен като симпозиум за градинската овесарка (*Emberiza hortulana*). Обхватът на представените 16 доклада е твърде широк - фаунистика, биоакустика, екология, хорология, опазване и други въпроси, не само на градинската овесарка, но и на други видове.

Българското участие в този интересен не само за орнитолозите научен сборник се представя от младите изследователи, понастоящем докторанти, Петър Шурулинков, Борис Николов и Росен Цонев с проучването им за разпространението на черноглавата овесарка (*E. melanoccephala*) в България за 10-годишен период от 1990 до 1999 г.

Всички статии, включени в изданието са на английски език. Книгата може да се гостави от адреса на издателството:

Gorna Wilda 90, 61-576 Poznan. www.bogucki.com.pl